

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΩΙ ΑΡΕΙΩΙ ΠΑΓΩΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Εν Αθήναις η 19 Οκτωβρίου 1970

σωτ. Γνωφ. 28

*Προβλεπόμενα κατ' άρθρο 300
12-10-1970
Π.Σ.Υ.*

Π ρ ό ς

Τό Υπουργεῖον Δικαιοσύνης

Γενική Δ/νσις Δ.Δ.

Διευθυνσις Α

Έ ν τ α ὺ θ α

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ πρός ἡμᾶς Ὑμετέρου ὑπ' ἀριθ. 97300 ἀπό 30 Σεπτεμβρίου 1970 ἐγγράφου δι' οὗ τίθεται ἡμῖν πρός γνωμοδότησιν τό εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος ἀναφερόμενον ἐρώτημα, ἔχομεν τήν τιμήν νά ἐκθέσωμέν τά κάτωθι:

Ὑπό τό πρὸ τῆς 15 Νοεμβρίου 1968, ἡμέρας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος, νόμιμον καθεστώς, αἱ ὑπό τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων ἐκδιδόμεναι κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καί δικαστικῶν λειτουργῶν καταδικαστικά τε καί ἀθωωτικά ἀποφάσεις, ἐστέλλοντο πρό τῆς ἐκτελέσεώς των εἰς τό Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τό ὁποῖον ἤδυνατο νά ἐπιτείνῃ ἢ μετριάσῃ τήν ἐπιβληθεῖσαν πειθαρχικήν ποινήν ἢ νά ἀπαλλάξῃ αὐτῆς ἐντελῶς τόν καταδικασθέντα ἢ καί νά ἐπιβάλλῃ ποινήν εἰς περιπτώσιν ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως (ἄρθρ. 300,

305 καί 307 τοῦ Ὁργ. Δικ.). Ἀπό τῆς ἐνά-
ξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος, αἱ διατά-
ξεις περί τῆς ἀνωτέρω μεταρρυθμιστικῆς ἐ-
ξουσίας τοῦ ἐπί τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ
δέν ἰσχύουσιν, ὡς προσκρούουσα εἰς τὰς δια-
τάξεις τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος καί δὴ
ὡς πρὸς μὲν τοὺς τακτικούς διαστάς, εἰσαγ-
γελεῖς καί ἀντεισαγγελεῖς εἰς τὸ ἄρθρ. 104,
ὡς πρὸς δέ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Γραμματεί-
ας πάντων τῶν δικαστηρίων καί τῶν εἰσαγ-
γελιῶν εἰς τὸ ἄρθρον 105. Καί μετὰ ὅμως
τὴν τοιαύτην ἀντισυνταγματικότητα τῶν περί
μεταρρυθμιστικῆς ἐξουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ
διατάξεων, παραμένουσιν ἐν ἰσχύει αἱ λοιπαὶ
περί ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν διατάξεις
τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων. Διότι τὸ
μὲν αὐταὶ εἶναι ἐπιδεικτικαί καὶ αὐτοτελοῦς
ἐφαρμογῆς, τὸ δέ οὐδαμῶς ἐκ τῶν ἀνωτέρω
ἢ καί ἐξ ἐτέρων διατάξεων τοῦ Συντάγματος
προκύπτει ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ κηθιέρωσις διὰ
νόμου ἐνδίκου μέσου κατὰ τῶν πειθαρχικῶν
ἀποφάσεων, τοῦθ' ὅπερ πάντως καί δέν ἀποκλεί-
εται. —

Τὸ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος δια-
μορφωθὲν ὡς ἄνω καθεστῶς, καταλαμβάνει πάσας
τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφα-
σις ἐξεδόθη ὑπὸ τὴν ἰσχύϊν τούτου. Ἐφαρμο-
στέα τυγχάνει καί ἐν προκειμένῳ ἡ γενομέ-
νη δεκτὴ, ἐπὶ τῆς κατὰ χρόνον ἰσχύος τῶν δια-
τάξεων νόμου περί ἐπιτρεπτοῦ ἢ μὴ ἐνδίκου
μέσου κατὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀρχὴ καθ' 429

ἤν βάσει τοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως ἰσχύοντος νόμου λύεται τὸ ζήτημα εἰ κατὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως συγχωρῆται ἔνδ κόν τι μέσον καί ποῖον, γενικῶς δέ τὸ ἐκτελεστόν ταύτης. (Πρβλ. Εὐκλείδου παρ. 12, Υ. ΙΙ καί αὐτόθι ὑποσ. 8, Οἶκον-Διβ. παρ. 6 καί αὐτόθι ὑποσ. 6 *Classon* κ.λ.π. - Ράμμον ὑπ' ἀριθ. 5 καί 6 τομ. Α' σελ. 9 ἐπ. Ἡ ἀνωτέρω ἀρχὴ εὐρίσκει ἐκδήλωσιν καί εἰς τὸ ἀρθρ. 24 παρ. 1 τοῦ Εἰσ. Ν. Κ. Πολ. Δ.).

Ἐπὶ τ' ἀνωτέρω διὰ γὰ ἐκτελεσθούν αἱ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος 1968 ἐκδοθεῖσαι πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις δέν ἀπαιτεῖται οὔτε ἡ ἄσκησις τῆς μή ἰσχυούσης ἤδη ὡς ἄνω μεταρρυθμιστικῆς ἐξουσίας τοῦ Ἰπουργοῦ οὔτε ἡ ἐκδοσις νόμου θεσπίζοντος ἔνδ κόν κατ' αὐτῶν μέσον καί ἡ κατὰ νόμον ἀπώλεια τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεώς του ἢ ἡ ἐπὶ τούτου, ἀσκηθέντος, ἐκδοσις ἀποφάσεως. Ἡ τριαύτη γνώμη μας δέν ἐπηρεάζεται ἐκ τῶν εἰς τὸ βίρημένον Ἰμέτερον ἔγγραφον ἐκτελεσθέντων ὅτι ἐντός τοῦ ἀναφερομένου αὐτόθι χρόνου θέλει πραγματοποιηθῆ ἡ ἐπιψήφισι τῶν καταρτιζομένων θεσμικῶν νόμων περί προσόντων κ.λ.π. τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν καί τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων καί Εἰσαγγελιῶν, εἰς οὓς προβλέπεται ἡ καθιέρωσις δύο βαθμῶν πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας ὡς καί, διὰ μεταβατικῆς εἰς τούτους διατάξεως, τὸ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς δεύτερον βαθμὸν καί ἐπὶ τῶν

ἐκδοθεισῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων ἀπό τῆς
ἰσχύος τοῦ Συντάγματος. Τό περιστατικόν τοῦ-
το, ἡ πρόβλεψις δηλονότι ρυθμίσεως ὡς ἄνω τοῦ
θέματος νομοθετικῶς, δύναται νά ὀδηγήσῃ μό-
νον εἰς τὴν σκέψιν ἐάν ἐπιβάλλεται νομοθε-
τικὴ διάταξις περί ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῶν
τοιούτων ἀποφάσεων, ἰδίᾳ εἰς τὰς περιπτώσεις
καθ' ἃς ἡ ἐκτέλεσις τούτων συνεπάγεται τὴν
παραπομπὴν μετὰ τὸ ἐρώτημα τῆς δυνάμει παύ-
σεως, διότι ἐπὶ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων αἱ
συνέπειαι τῆς τυχόν μεταρρυθμίσεως τῆς ἐ-
κτελεσθείσης ἀποφάσεως δέν δημιουργοῦν καί
δὴ σοβαρὰς περιπλοκάς, μέχρι τῆς ἐνάρξεως
τῆς ἰσχύος τῶν ὡς ἄνω καταρτιζομένων θεσμι-
κῶν νόμων.

Ὅθεν ἡ, ἐπὶ τοῦ τιθεμένου ἡμῖν ἐρωτήμα-
τος: "ἐάν κρίνεται νομότυπος ἡ ἐκτέλεσις
τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων αἵτινες θά εἶναι
δυνατόν νά ἀχθοῦν πρὸς κρίσιν εἰς δεύτερον
βαθμὸν ἐντὸς προθεσμίας ἀπὸ τῆς θέσεως εἰς
ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω (δηλ. τῶν περιτῶν ἐγέ-
νησο λόγος ἀνωτέρω) θεσμικῶν νόμων", γνώμη
μας εἶναι καταφατικὴ.-

Μετά τιμῆς

Ὁ Εἰσαγγελεὺς

